

RETTENS DOM (Femte Afdeling)

22. september 2005 *

I sag T-101/03,

Suproco NV, Curaçao (De Nederlandske Antiller), ved advokats M. Slotboom og N.J. Helder,

sagsøger,

støttet af:

Kongeriget Nederlandene ved H. Sevenster, som befuldmægtiget,

intervenient,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved T. van Rijn og X. Lewis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: nederlandsk.

støttet af:

Rådet for Den Europæiske Union, først ved G. Houttuin og M. Bishop, derefter ved G. Houttuin og D. Canga Fano, som befuldmægtigede,

og af

Kongeriget Spanien ved abogado del Estado N. Díaz Abad, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Kommissionens beslutning 2003/34/EF af 10. januar 2003 om ikke at imødekomme en anmodning om en undtagelse fra Rådets afgørelse 2001/822/EF hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller (EFT L 11, s. 50),

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET
I FØRSTE INSTANS (Femte Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, M. Vilaras, og dommerne F. Dehousse og D. Šváby,

justitssekretær: ekspeditionssekretær J. Plingers,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 25. november 2004,

afsagt følgende

Dom

Sagens faktiske omstændigheder

- 1 Selskabet Suproco NV, Curaçao (De Nederlandske Antiller), er en virksomhed, der forarbejder uraffineret rørsukker til rørsukker i løs vægt eller til styksukker.

- 2 Fra tidspunktet for Suprocos stiftelse i 1995 forarbejdede selskabet rørsukker, navnlig hidrørende fra stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) og i mindre grad fra De Europæiske Fællesskaber. Da slutprodukterne var omfattet af reglerne om såkaldt »oprindelseskumulation«, ansås de for at have oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) og kunne derfor udføres til Fællesskabet med toldfritagelse.

- 3 På grund af problemer med forsyningen af råvarer samt Fællesskabets indførelse af beskyttelsesforanstaltninger, navnlig for sukker med AVS- og OLT-kumulation af oprindelsen, begyndte Suproco at markedsføre sukker på grundlag af den såkaldte »30/70«-ordning, der oprindeligt blev indført ved bilag 2 til bilag II til Rådets beslutning 91/482/EØF af 25. juli 1991 om de oversøiske landes og territoriers

associering med Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 263, s. 1). Denne ordning gør det muligt at opnå OLT-oprindelse for sukkeret, såfremt værdien af det anvendte rør- eller roesukker samt kemisk ren sakkarose uanset oprindelse ikke overstiger 30% af produktets pris ab fabrik. Som led i denne ordning tilsatte sagsøgeren sukkeret fra Colombia farve og aroma ved hjælp af melasse.

- 4 Imidlertid er det i artikel 5, stk. 1, litra g), i bilag III til Rådets beslutning 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab (EFT L 314, s. 1) (herefter »OLT-beslutningen«) efterfølgende præciseret, at »farvning af sukker eller formning af sukker i stykker« er bearbejdning eller forarbejdning, som er utilstrækkelig til at give produkterne oprindelsesstatus.

- 5 På denne baggrund indgav Kongeriget Nederlandene den 20. februar 2002 til Kommissionen en anmodning om undtagelse på grundlag af artikel 37 i bilag III til OLT-beslutningen. Det anmodede nærmere bestemt om en undtagelse til fordel for Suproco for en årlig mængde på 3 000 tons, der skulle indgå i det årlige kontingent på 28 000 tons sukker, som i henhold til artikel 6, stk. 4, i bilag III til OLT-beslutningen har AVS/OLT/EF-kumulation af oprindelsen.

- 6 Ved skrivelse af 13. maj 2002 anførte Kongeriget Nederlandene, som svar på Kommissionens spørgsmål og som følge af de første drøftelser i Toldkodeksudvalget, at det indtil videre trak sin anmodning tilbage, med henblik på at udføre supplerende undersøgelser af mulighederne for at forsyne sagsøgeren med AVS-sukker.

- 7 Efter gennemførelsen af yderligere undersøgelser tilstillede Kongeriget Nederlandene den 4. oktober 2002 Kommissionen en skrivelse med det formål at »genaktivere« anmodningen om undtagelse.
- 8 Den 10. januar 2003 vedtog Kommissionen beslutning 2003/34/EF om ikke at imødekomme en anmodning om en undtagelse fra Rådets afgørelse 2001/822/EF, hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller (EFT L 11, s. 50, herefter »den anfægtede beslutning«).

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 9 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 14. marts 2003 har sagsøgeren anlagt den foreliggende sag.
- 10 Ved kendelse afsagt af formanden for Rettens Tredje Afdeling den 18. september 2003 har Rådet og Kongeriget Spanien fået tilladelse til at intervenere til støtte for Kommissionens påstande, og Kongeriget Nederlandene har fået tilladelse til at intervenere til støtte for sagsøgerens påstande. Sagsøgeren har i overensstemmelse med artikel 116, stk. 2, i Rettens procesreglement fremsat begæring om, at visse fortrolige oplysninger, der er indeholdt i replikken, ikke tilstilles intervenienterne. Sagsøgeren har fremlagt en ikke-fortrolig udgave af replikken, og forkyndelsen for parterne af sagens akter er blevet begrænset til denne ikke-fortrolige udgave. Intervenienterne har ikke fremsat indsigelser i denne forbindelse, og de har indleveret deres processkrift inden for den fastsatte frist.

- 11 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Femte Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling. Som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse har Retten anmodet Suproco, Kommissionen og Kongeriget Nederlandene om at fremlægge visse dokumenter.

- 12 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret spørgsmål fra Retten under det offentlige retsmøde den 25. november 2004. Kommissionen er blevet anmodet om at besvare et supplerende spørgsmål skriftligt inden retsmødet, hvilket den har gjort inden for den fastsatte frist. Suproco er fremkommet med sine bemærkninger til Kommissionens svar og har fremlagt en ikke-fortrolig version af disse bemærkninger. Forkyndelsen for intervenienterne af Suprocos bemærkninger er blevet begrænset til denne ikke-fortrolige version. Intervenienterne har ikke fremsat indsigelser i denne forbindelse. Den mundtlige forhandling blev afsluttet den 25. januar 2005.

- 13 Suproco har nedlagt følgende påstande:
 - Sagen antages til realitetsbehandling.

 - Den anfægtede beslutning annulleres.

 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 14 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
 - Frifindelse.

 - Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 15 Rådet har nedlagt påstand om, at Kommissionen gives medhold i sine påstande.
- 16 Kongeriget Spanien har nedlagt følgende påstande:
- Den ulovlighedsindsigelse, som er rejst mod artikel 5, stk. 1, litra g), i bilag III til OLT-beslutningen, afvises, subsidiært frifindes Kommissionen.
 - Påstanden om annullation af den anfægtede beslutning tages ikke til følge.
 - Suproco tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 17 Kongeriget Nederlandene har nedlagt påstand om, at den anfægtede beslutning annulleres.

Retlige bemærkninger

- 18 Suproco har gjort tre anbringender gældende til støtte for sit søgsmål. Det første og principale anbringende er baseret på en ulovlighedsindsigelse rejst mod artikel 5, stk. 1, litra g), i bilag III til OLT-beslutningen. Det andet og subsidiære anbringende vedrører Kommissionens påståede manglende kompetence. Det tredje og mere

subsidiære anbringende vedrører tilsidesættelse af artikel 37, i bilag III til OLT-beslutningen samt urigtig vurdering af de faktiske omstændigheder.

- 19 Indledningsvis skal det fastslås, at den anfægtede beslutning er en beslutning som omhandlet i artikel 249, stk. 4, EF, og at den derfor skal begrundes, jf. artikel 253 EF. Manglende eller utilstrækkelig begrundelse er en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og udgør et anbringende om grundlæggende retsprincipper, som Fællesskabets retsinstanter skal tage under påkendelse ex officio (Domstolens dom af 2.4.1998, sag C-367/95 P, Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, Sml. I, s. 1719, præmis 67, og Rettens dom af 12.7.2001, forenede sager T-12/99 og T-63/99, UK Coal mod Kommissionen, Sml. II, s. 2153, præmis 199).
- 20 Det følger af fast retspraksis, at den begrundelse, som kræves i henhold til artikel 253 EF, skal tilpasses karakteren af den pågældende retsakt og klart og utvetydigt angive de betragtninger, som den institution, der har udstedt den anfægtede retsakt, har lagt til grund, således at de berørte parter kan få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning, og således at den kompetente ret kan udøve sin prøvelsesret. Det nærmere indhold af begrundelseskravet skal fastlægges i lyset af den konkrete sags omstændigheder, navnlig indholdet af den pågældende retsakt, indholdet af de anførte grunde samt den interesse, som retsaktens adressater samt andre, der må anses for umiddelbart og individuelt berørt af retsakten, kan have i begrundelsen. Det kræves ikke, at begrundelsen angiver alle de forskellige relevante faktiske og retlige momenter, da spørgsmålet, om en beslutnings begrundelse opfylder kravene efter artikel 253 EF, ikke blot skal vurderes i forhold til ordlyden, men ligeledes til den sammenhæng, hvori den indgår, samt under hensyn til alle de retsregler, som gælder på det pågældende område (Domstolens dom i sagen Kommissionen mod Sytraval og Brink's France, præmis 63, dom af 30.9.2003, sag C-301/96, Tyskland mod Kommissionen, Sml. I, s. 9919, præmis 87, og af 22.6.2004, sag C-42/01, Portugal mod Kommissionen, præmis 66).
- 21 I det foreliggende tilfælde skal det for det første bemærkes, at den anmodning om undtagelse, som Kongeriget Nederlandene har fremsat i henhold til artikel 37 i

bilag III til OLT-beslutningen, er baseret på bestemte faktiske omstændigheder og økonomiske oplysninger, der er meddelt Kommissionen. Navnlige bemærkes, at Kongeriget Nederlandene har udfyldt den formular, der findes i tillæg 7 til bilag III til OLT-beslutningen, og som der er henvist til i artikel 37, stk. 2, i bilag III til OLT-beslutningen. Denne formular, således som den er udfyldt af de nederlandske myndigheder, indeholdt oplysninger om produktionsomkostningerne og om den værditilvækst, der var opstået i forbindelse med anvendelsen af en råvare fra Colombia. Det skal understreges, at Kommissionen ikke i den anfægtede beslutning har anført, at de af Kongeriget Nederlandene afgivne oplysninger var utilstrækkelige. Den har derfor vurderet, at den rådede over alle de oplysninger, der er nødvendige i henhold til artikel 37, stk. 2, i bilag III til OLT-beslutningen.

- 22 For det andet bemærkes, at Kongeriget Nederlandene, som havde anmodet om undtagelsen, og Suproco, der kunne have draget fordel af undtagelsen, hvis anmodningen var blevet taget til følge, havde en interesse i at opnå nærmere forklaringer fra Kommissionens side.
- 23 For det tredje bemærkes, at den anfægtede beslutning afviser den anmodning om undtagelse, som var fremsat af Kongeriget Nederlandene, med støtte i artikel 37 i bilag III i OLT-beslutningen, og navnlig denne bestemmelses stk. 4 og 7, som er gengivet i henholdsvis første og ottende betragtning.
- 24 Ifølge artikel 37, stk. 4, i bilag III til OLT-beslutningen skal det i hvert enkelt tilfælde undersøges, om ikke reglerne om kumulativ oprindelse kan løse problemet. Dette betyder, at hvis reglerne om kumulativ oprindelse gør det muligt at løse problemet, er Kommissionen berettiget til at afvise anmodningen om undtagelse.

- 25 Artikel 37, stk. 7, i bilag II til OLT-beslutningen bestemmer, at »[u]anset stk. 1 til 6 indrømmes undtagelsen, når værditilvæksten for produkter uden oprindelsesstatus, der anvendes i det pågældende OLT, er på mindst 45% af det færdige produkts værdi, såfremt undtagelsen ikke er af en sådan art, at den vil kunne forvolde alvorlig skade for en erhvervsgren i Fællesskabet eller i en eller flere medlemsstater«. Anvendelsen af udtrykket »uanset« betyder, at stk. 7 fuldt ud opretholder artikel 37, stk. 1-6, i bilag III til OLT-beslutningen. Navnlige bemærkes, at Kommissionen — selv i tilfælde, der er omfattet af artikel 37, stk. 7, i bilag III til OLT-beslutningen — i medfør af artikel 37, stk. 4 i samme bilag er forpligtet til at undersøge, om reglerne vedrørende kumulativ oprindelse gør det muligt at løse problemet. I givet fald er Kommissionen som anført ovenfor berettiget til at afvise anmodningen om undtagelse. Hvad enten Kommissionen beslutter sig for at anvende artikel 37, stk. 7, i bilag III til OLT-beslutningen eller ej, skal begrundelsen for beslutningen i alle tilfælde fremgå tilstrækkeligt klart.
- 26 På baggrund af det ovenfor anførte bør det undersøges, om begrundelsen for den anfægtede beslutning i det foreliggende tilfælde opfylder kravene i artikel 253 EF.
- 27 Den anfægtede beslutning består af ni betragtninger og en konklusion omfattende to artikler, hvori anmodningen om undtagelse afvises.
- 28 I første betragtning præciseres det juridiske grundlag for den anmodning om undtagelse, som Kongeriget Nederlandene har fremsat, idet artikel 37, stk. 1 og 4, i bilag III til OLT-beslutningen særligt nævnes.

- 29 I anden betragtning anføres genstanden for den anmodning om undtagelse, der oprindeligt blev fremsat af Kongeriget Nederlandene den 20. februar 2002.
- 30 I tredje betragtning anføres det, at Kongeriget Nederlandene trak denne anmodning tilbage den 13. maj 2002.
- 31 I fjerde betragtning anføres det, at »sukkerproducenterne i fem forskellige AVS-stater i maj og juni 2002 havde afvist at levere det anmodede sukker til den pågældende producent, mens en sukkerproducent i Guyana gerne ville levere den anmodede mængde og kvalitet, men til en pris (450 USD/ton fob Georgetown), der var betydeligt højere end prisen på det colombianske sukker (275 USD/ton franko købers lager)«. Kongeriget Nederlandene havde fremsendt disse oplysninger til Kommissionen den 4. oktober 2002.
- 32 I femte betragtning anføres det, at Kongeriget Nederlandene har anført, at udgifterne til arbejdskraft og generalomkostninger i Antillerne udgør 1 095 570 EUR pr. 3 000 tons af det færdige produkt, som har en værdi af 3 241 200 EUR. Disse oplysninger fremgår af den formular, der er vedlagt anmodningen om undtagelse.
- 33 I sjette betragtning præciseres det, at det af gennemgangen af de indgivne oplysninger fremgår, at værditilvæksten ved transaktionen overstiger 45% af prisen på det færdige produkt af fabrik hvad angår sukker fra både Colombia og Guyana. Påstanden om værditilvæksten af sukker fra Guyana er baseret på en beregning foretaget af Kommissionen på grundlag af de oplysninger, som Kongeriget Nederlandene havde indgivet.

- 34 I syvende betragtning bemærkes det, at Suproco inden for rammerne af det årlige kontingent på 28 000 tons for 2002 blev tildelt en importlicens for en mængde på 6 222 tons. Denne oplysning har Kongeriget Nederlandene afgivet til Kommissionen i skrivelsen af 4. oktober 2002.
- 35 Heraf følger, at selv om visse bestemmelser i bilag III til OLT-beslutningen er nævnt i første betragtning til den anfægtede beslutning, og genstanden for anmodningen om undtagelse er anført i anden betragtning, begrænser tredje til syvende betragtning sig til at gengive de faktiske omstændigheder, som Kongeriget Nederlandene har anført (tredje til femte og syvende betragtning), eller som er fastlagt på grundlag af de oplysninger, Kongeriget Nederlandene har afgivet (sjette betragtning). I niende betragtning anføres det, at de foranstaltninger, der er fastsat i den anfægtede beslutning, er i overensstemmelse med udtalelsen fra Toldkodeksudvalget.
- 36 Den retlige begrundelse for Kommissionens afvisning af den anmodning om undtagelse, som Kongeriget Nederlandene havde fremsat, fremgår af ottende betragtning.
- 37 Ottende betragtning bestemmer, at »[p]å baggrund af disse oplysninger er den undtagelse, der anmodes om, ikke berettiget i henseende til artikel 37, stk. 1, i bilag III. Det fremgår af de indgivne oplysninger, at reglerne for oprindelseskumulation kan være en løsning på problemet. Der er navnlig ikke indgivet nogen oplysninger om, at transaktionen med sukker fra Guyana ville være så uøkonomisk, at producenten ville være nødt til at indstille sin virksomhed. Da værditilvæksten ved transaktionen hvad angår sukker fra både Colombia og Guyana overstiger 45% af prisen på det færdige produkt af fabrik, finder artikel 37, stk. 7, desuden ikke anvendelse«.

- 38 Det andet punktum i denne betragtning vedrører anvendelsen af artikel 37, stk. 4, i bilag III til OLT-beslutningen, eftersom det anføres, at reglerne om kumulativ oprindelse gør det muligt at løse problemet. Den kategoriske og kortfattede påstand, som er indeholdt i dette punktum, støttes dog ikke på nogen præcis begrundelse.
- 39 Navnlig bemærkes, at påstanden i andet punktum i ottende betragtning ikke er tilstrækkeligt begrundet i tredje punktum i samme betragtning.
- 40 Ordvalget i det tredje punktum viser, at Kommissionen antageligt har foretaget en beregning af rentabiliteten i tilfælde af anvendelse af sukker fra Guyana. En sådan beregning var i øvrigt nødvendig for en stillingtagen til, om reglerne om kumulativ oprindelse gjorde det muligt at løse Suprocos problem. Imidlertid fremgår hverken den beregningsmetode, som Kommissionen har anvendt, eller selve resultatet af beregningen af den anfægtede beslutning. Det fremgår heller ikke af sagsakterne, at Kongeriget Nederlandene, og så meget desto mindre Suproco, havde kendskab til denne metode eller dette resultat under den administrative procedure. Selv hvis det antages, at den pågældende beregning kan udledes af de forskellige oplysninger, som er indeholdt i de øvrige betragtninger til den anfægtede beslutning, ville en sådan beregning dog stadig være tvivlsom, henset til den valutaomregning, der ville skulle foretages. De priser på sukker fra Guyana, som er nævnt i fjerde betragtning til den anfægtede beslutning, er nemlig angivet i amerikanske dollars (USD), mens de økonomiske oplysninger, der er gengivet i femte betragtning til den anfægtede beslutning, er anført i euro. Det er hverken i den anfægtede beslutning eller i de sagsakter, som vedrører den administrative procedure, anført, hvilken valutakurs Kommissionen måtte have anvendt.
- 41 I øvrigt forklares det ikke i tredje punktum i ottende betragtning, under hvilke omstændigheder, en virksomhed, der giver sig af med en aktivitet, som er »urentabel« (eller »uøkonomisk«, som det anføres i nogle sprogversioner af den anfægtede beslutning), på trods heraf kan beslutte at fortsætte produktionen.

- 42 Det følger af disse forhold, at det ikke er muligt tilstrækkeligt klart at udlede den begrundelse, som har ført Kommissionen til at konkludere, at reglerne om kumulativ oprindelse gjorde det muligt at løse problemet, og at anvendelsen af sukker fra Guyana ikke ville medføre, at producenten måtte indstille sin virksomhed. På denne baggrund gør begrundelsen for den anfægtede beslutning det ikke muligt for Retten at udøve sin prøvelsesret.
- 43 Begrundelsen gør det endvidere ikke muligt for Kongeriget Nederlandene og for Suproco at få kendskab til grundlaget for den trufne foranstaltning og tilrettelægge deres forsvar for Retten. Det skal hertil bemærkes, at Suproco i stævningen har fremsat et anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 37, stk. 3, litra b), i bilag III til OLT-beslutningen, hvilket anbringende Kongeriget Nederlandene har støttet i interventionsindlægget. Suproco har navnlig gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat denne bestemmelse, idet den har anset indstilling af virksomheden for at være en væsentlig betingelse for undtagelsen. Det er dog vanskeligt ud fra den anfægtede beslutnings ordlyd at bestemme, om Kommissionen har anvendt artikel 37, stk. 3, litra b), i bilag III til OLT-beslutningen, navnlig set i lyset af påstanden i ottende betragtning om, at anvendelsen af sukker fra Guyana ikke skulle medføre, at producenten måtte indstille sin virksomhed.
- 44 Det må tillige konstateres, at begrundelsen i sidste punktum i ottende betragtning til den anfægtede beslutning, som vedrører artikel 37, stk. 7, i bilag III til OLT-beslutningen, heller ikke opfylder de krav, der fremgår af artikel 253 EF.
- 45 Uden at det her er fornødent at tage stilling til spørgsmålet om muligheden for anvendelse af artikel 37, stk. 7, i bilag III til OLT-beslutningen i det foreliggende

tilfælde, bemærkes, at den af Kommissionen anvendte metode til beregning af værditilvæksten for sukker fra Guyana ikke kan udledes af den anfægtede beslutning, og at Kommissionen er fremkommet med forskellige resultater af denne beregning i sine skriftlige indlæg (svarskriftets punkt 35), under retsmødet (som følge af et spørgsmål stillet af Retten) og efter retsmødet (som led i en skriftlig besvarelse af 6.12.2004 på et spørgsmål stillet af Retten).

- 46 I den forbindelse bemærkes, at det fremgår af Kommissionens forklaringer, at den valutakurs, som fandt anvendelse for beregningen af den procentvise andel, som værditilvæksten af det indførte sukker (forstået som prisen af fabrik minus toldværdien af råvarer indført til Fællesskabet, AVS-staterne eller OLT fra tredjelande) udgjorde af værdien af det færdige produkt, var den, der var gældende pr. 4. oktober 2002, dvs. 1 USD for 1,0111 EUR. Imidlertid har Kommissionen i sin skriftlige besvarelse erkendt, at den har anvendt en anden valutakurs, nemlig 1 USD for 1 EUR, ved beregningen af toldværdien af det indførte sukker. Denne valutakurs blev tillige anvendt i forbindelse med en beregning foretaget på grundlag af et beløb (3 241 200 EUR), der var resultatet af en omregning i henhold til en tredje valutakurs (1 USD for 1,1505 EUR, der var den gældende pr. 20.2.2002). Beløbet på 3 241 200 EUR, hvorom det uden nærmere forklaring i den anfægtede beslutning anføres, at dette er værdien af de færdige produkter, svarer i øvrigt ikke til produkternes pris af fabrik, men til denne pris tillagt udgifterne til levering til køberne.
- 47 I øvrigt fremgår det af de skriftlige indlæg, at Kommissionen har skønnet, at det i forbindelse med beregningen af værditilvæksten af sukkeret fra Guyana var berettiget at ansætte transportudgifterne i forbindelse med sukkerindførslen til 37,2 USD pr. ton, idet den har vurderet, at det beløb på 85 USD pr. ton, som Kongeriget Nederlandene har gjort gældende i skrivelsen af 4. oktober 2002, var overdrevet. Dette beløb på 37,2 USD pr. ton fremgår imidlertid ikke af den anfægtede beslutning. Det kan heller ikke udledes af de sagsakter, som vedrører den administrative procedure, at Kongeriget Nederlandene, og så meget desto mindre Suproco, havde kendskab til dette beløb.

- 48 På grundlag af disse omstændigheder gør begrundelsen i sidste punktum i ottende betragtning til den anfægtede beslutning det heller ikke muligt for Kongeriget Nederlandene og for Suproco at tilrettelægge deres forsvar for Retten, eller for Retten at udøve sin prøvelsesret.
- 49 På baggrund af det ovenfor anførte bør det fastslås, at den anfægtede beslutning ikke opfylder kravene i artikel 253 EF, og at den derfor skal annulleres, uden at det er fornødent at tage stilling til de anbringender vedrørende realiteten, som Suproco har gjort gældende til støtte for sit søgsmål.

Sagens omkostninger

- 50 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har tabt sagen, pålægges det denne at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med sagsøgerens påstand herom.
- 51 I overensstemmelse med procesreglementets artikel 87, stk. 4, bærer medlemsstaterne og institutionerne som intervenienter deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RET TEN (Femte Afdeling)

- 1) **Kommissionens beslutning 2003/34/EF af 10. januar 2003 om ikke at imødekomme en anmodning om en undtagelse fra Rådets afgørelse 2001/822/EF hvad angår oprindelsesreglerne for sukker fra De Nederlandske Antiller annulleres.**

- 2) **Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger og betaler Suprocos omkostninger.**

- 3) **Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien og Kongeriget Nederlandene bærer deres egne omkostninger.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 22. september 2005.

H. Jung

Justitssekretær

M. Vilaras

Afdelingsformand